

Nr 98.

Av herr **Mosesson**, om ökat anslag till konstnärlig utsmyckning av statliga byggnader.

I statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t på hemställan av chefen för ecklesiastikdepartementet föreslagit riksdagen att uppföra ett reservationsanslag på 100 000 kronor för kommande budgetår till konstnärlig utsmyckning av statliga byggnader (punkt 316 i huvudtiteln).

Departementschefen redogör för uppkomsten 1937 av anslagskrav för konstnärlig utsmyckning av statens byggnader samt för de anslag, som riksdagen beviljat för sagda ändamål före krigsutbrottet 1939.

Genom det yttrande till protokollet, som statsrådet hållit, framgår, att nuvarande statsrådet och chefen för departementet på intet sätt har velat taga avstånd från den idé om de konstnärliga värdenas tillgodoseende, som statsrådet Engberg 1937 tillkännagav för riksdagen.

Av departementschefens redogörelse framgår också, att en mycket löftesrik början gjordes till ett konstnärligt prydnade av de offentliga byggnader, som staten beviljar anslag för på olika huvudtitlar. Vid krigsutbrottet avbröts denna löftesrika början. Ingen lär med skäl kunna klandra att så skedde vid det tillfället.

Statens konstråd, som i första hand äger att bevaka de intressen och inkomma med de förslag, vartill 1937 års regeringsförslag hänvisa, har under de gångna åren närmast haft att avvakta den tidpunkt, då det skulle bli möjligt att förverkliga de intentioner, som 1937 års riksdag gav sitt gillande.

I samförstånd med byggnadsstyrelsen har konstrådet nu ansett denna tidpunkt vara kommen och har fördenskull ingått till Kungl. Maj:t med framställning om att hos riksdagen begära ett anslag för ändamålet på 1 075 000 kronor.

Ecklesiastikministern har i samförstånd med övriga ledamöter av statsrådet upptagit till justering den princip om viss procent av det anslag för uppförande av statliga byggnader, som 1937 års proposition gav uttryck åt. Statsrådet har ansett, att denna princip ej bör fasthållas utan att i stället visst belopp för konstnärlig utsmyckning av statsbyggnader bör av riksdagen anvisas att av Kungl. Maj:t fördelas på sätt som Kungl. Maj:t finner lämpligt.

Mot detta statsrådets ändringsförslag har jag ingen erinran. Det synes mig icke lämpligt att för ändamålet anslå visst procentuellt belopp av den beräknade

byggnadskostnaden. Byggnadens ändamål, dess belägenhet och andra förhållanden kunna vara så olikartade, att en schematisering ej är lämplig.

Däremot måste enligt min mening erinringar göras mot det låga belopp, som nu föreslagits för ändamålet, för budgetåret 1947/48. Skall själva idén med ett särskilt konstråd för bevakandet av de estetiska värdena och skall syftet kunna förverkligas i någon nämnvärd grad att smycka de statliga byggnaderna på ett konstnärligt sätt, måste belopp anvisas, som i någorlunda lämplig mån harmonierar med de grundsatser, man förklarar sig vilja följa. I propositionen råder dissonans mellan ett förnämligt syfte och ett torftigt sätt att utgestalta detsamma. Statens byggnadsverksamhet är f. n. osedvanligt stor.

Jag vågar ej föreslå det belopp, som jag skulle önska. Det jag här nämner vill vara ett uttryck för den riktning, i vilken jag redan nu önskar att utvecklingen skall gå. Fördenskuil hemställer jag,

att riksdagen måtte till Konstnärlig utsmyckning av statliga byggnader för budgetåret 1947/48 anvisa ett reservationsanslag av 200 000 kronor.

Stockholm den 17 januari 1947.

Gust. Mosesson.